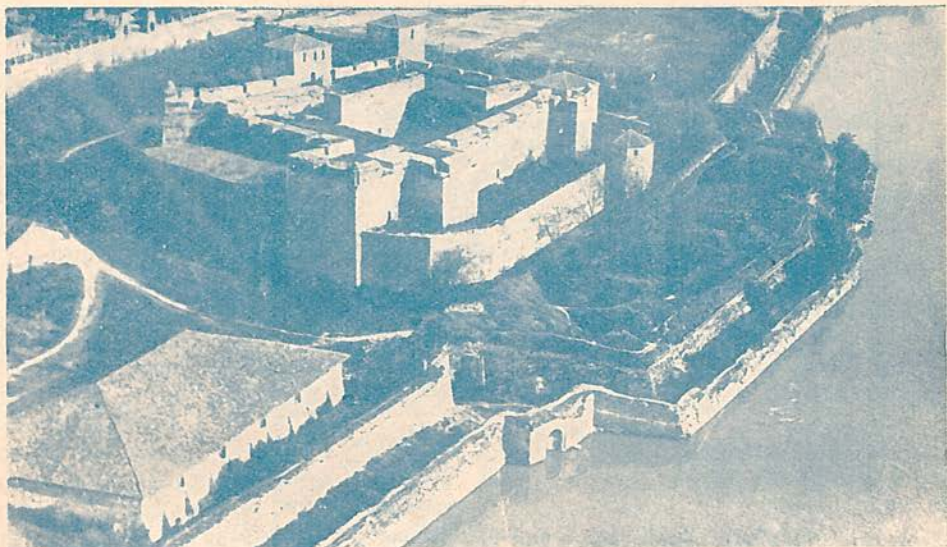

Бабини Видини кули

Кулата „Баба Вида“ или „Видини кули“ е издигната върху основите на цитаделата „Бонония“. Тя е нѣмъ свидетелъ близо двадесетъ вѣка отъ историята на този край. „Баба Вида“ въ сегашния си видъ е единъ отъ най-добре запазените сръдновѣковни замъци на Балканския полуостровъ. Зидовете въ основата си сж римски, а въ строежа на самия замъкъ се вижда византийско, старобългарско и западно влияние. Има формата на четирижгълникъ, въ южната страна малко неправиленъ, съ дворъ въ сръдната. Въ стениѣ се намиратъ високи сводове, сега зазидани. Надъ нѣкои врати, вмѣсто сводове, има хоризонтални греди, както въ Търновския Хисаръ.

Замъкътъ е заобиколенъ съ доста дълбокъ ровъ съ зиданъ ескарпъ и контраескарпъ, презъ който се минавало по подвиженъ мостъ. Външниятъ входъ се охранявалъ отъ една голѣма четирижгълна кула. Непосрѣдствено надъ рова се издига първата стена, снабдена съ бойници за стрелци и орджия. Вратитъ сж дебели и обковани съ желѣзни пояси, паралелно, като люспи. На източната страна къмъ Дунава се намира шестожгълна кула, на долния етажъ съ готи-

чески прозорци, въ горния — съ четирижгълни. Стенитъ сж отъ четвъртити камъни, сложени въ тухлени рамки. Въ края на западната половина се намира пристройка и подземия. Последните не сж изследвани. Въ замъка се влиза презъ два входа. Единиятъ на северната, другиятъ на изтокъ. Вътрешниятъ дворъ е постланъ съ камъни. Отстрани се виждатъ стари входи за залитъ на замъка, сега зазидани.

За горния етажъ се влиза презъ два входа: единиятъ съ тѣсни извити стълби, а другиятъ широкъ и удобенъ, по всѣка вѣроятностъ по-новъ, направенъ за изкачване на орджия. На западната страна се издигатъ две високи четирижгълни кули, наречени Страшимирови кули, въ които се влизало откъмъ замъка. (Отъ стениѣ на тѣзи кули постоянно пада старо просо; предполага се, че тѣзи кули въ турско време сж били пълно съ просо, въ което сж хвърляли живи отъ непокорната рая). Въ турско време тукъ се е помѣщавалъ доста цененъ воененъ музей, който билъ разграбенъ следъ освобождението и само малка частъ е пренесенъ въ Софийския музей.